แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

Guidelines for the Development of Learners' Potential in the New normal according to the Tisikkha Principles of Angthong Special Education Center

ปนัดดา เต็มภักดี[1]
Panadda Tempakdee[1]
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Master of Education (Buddhist Educational Administration
Graduate School Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author
E-mail : panadda2535am@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า ๑. สภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสติปัญญา ผู้เรียนมีการสนทนาโต้ตอบเรื่องการเรียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ด้านร่างกาย ผู้เรียนเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระและเหมาะสมสำหรับเด็กพิการและด้านอารมณ์ ครูมีการใช้เทคนิคการสอนด้วยวิธีใหม่ ๆ อย่างหลากหลาย ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แสดงออก ๒. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ตามหลักไตรสิกขา มีวิธีการพัฒนาดังนี้ ๑) ด้านสติปัญญา ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการฝึกพัฒนาการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพอย่างมีสติให้อยู่ในระเบียบวินัย ๒) ด้านร่างกาย ครูมีการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการของสมาธิพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กระบวนทางนวัตกรรมยุควิถีชีวิตใหม่เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนที่ก้าวร้าวด้วยการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนปฏิบัติ ทำตามข้อตกลง และพัฒนาจิตให้เกิดสมาธิ และ ๓) ด้านอารมณ์ ครูมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้อารมณ์ตามกระบวนการพัฒนาปัญญาทั้งร่างกายและอารมณ์ให้เข้ากับ ยุควิถีชีวิตใหม่ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนในยุค

วิถีชีวิตใหม่ ๓. แนวทางการการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทองตามหลักไตรสิกขา มีแนวทางดังนี้

๑) ด้านสติปัญญา ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้วิธีการพัฒนาความรู้เรื่อง ศีล คือ การพัฒนาร่างกายหรือวาจาให้อยู่ในระเบียบวินัยชั้นพื้นฐานการอยู่ร่วมกับครอบและสังคมยุควิถีชีวิตใหม่อย่างมีความสุข

๒) ด้านร่างกาย สมาธิ การพัฒนาคนเริ่มต้นจากกระบวนการของศีลพัฒนาเข้าสู่การยกระดับของจิตใจ โดยนำนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษามาพัฒนาจิตใจให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาการเรียนรู้เพื่อสร้างพลังให้เกิดสมาธิ

๓) ด้านอารมณ์ ครูควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้อารมณ์โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาพัฒนากระบวนการพัฒนาปัญญา ๓ คือ ปัญญาเกิดจากการฟังหรือการศึกษาเล่าเรียน ปัญญาเกิดจากการคิดไตร่ตรอง ปัญญาเกิดจากการกระทำหรือปฏิบัติทางด้านอารมณ์เรียนรู้ยุควิถีชีวิตใหม่

คำสำคัญ: การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน, หลักไตรสิกขา, ยุควิถีชีวิตใหม่

Abstract

This research found that: 1. The state of learners’ potential in Angthong Special Education Center was at a high level overall. In intellectual potential, the learners can converse and communicate with others and can help themselves independently. In physical potential, the learners can have physical movement independently and appropriately to their physical conditions. In emotional potential, teaching techniques are applied to suite the learners’ emotion and adjust the learners’ behaviors.

2. The methods for learners’ potential development in the new normal according to the Tisikkha principles in Angthong Special Education Center are as follows: 1) In intellectual potential, learning activities are applied to adjust physical environment suitable to learning discipline. 2) In physical potential, teaching and learning methods based on meditation are applied to adjust the learners’ behaviors and to motivate their learning. 3) In emotional potential, activities supporting emotional learning according to the process of intellectual, physical and emotional development in the new normal.

3. The guidelines for learners’ potential development in the new normal according to the Tisikkha principles in Angthong Special Education Center are as follows: 1) In intellectual potential, activities to support learning and physical and mental developing should be arranged for learners in order to train them with discipline in staying with their family and society in the new normal happily. 2) In physical potential, human development should be started from moral process, i.e. from physical and verbal development to mental development. 3) In emotional potential, activities to support emotional learning through educational innovation for intellectual process development should be arranged for learners by learning from others, reflecting and developing or practicing.

Keywords: Learner Potential Development, Trisikkha, New Way of Life

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศูนย์การศึกษาพิเศษ หมายถึง ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ฟื้นฟู เตรียมความพร้อมเด็กพิการทุกประเภท เพื่อการส่งต่อไปยังโรงเรียนหรือสถานบริการที่เหมาะสมกับเด็ก อีกทั้งบริการวิชาการ บริการและความช่วยเหลืออื่นๆ ซึ่งมีบทบาทดังนี้ ๑. จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาพิเศษในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของคนพิการ เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ๒.พัฒนา และฝึกอบรมผู้ดูแลคนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ๓. จัดระบบส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ ๔. จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับคนพิการ ๕. ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชน ด้วยกระบวนการศึกษา ๖. เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ ๗. จัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัด ๘. ภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ปัจจุบันประเทศไทยได้กำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ หมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา ๑๐ ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม

การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งบุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นทรัพยากร ในสังคม และการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการประเทศกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการศึกษาพิเศษไว้ ๙ ประเภท คือ ๑) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ๒) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ๓) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ๔) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ ๕) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ๖) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ๗) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ ๘) บุคคลออทิสติก ๙) บุคคลพิการซ้อน กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้ทุกโรงเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษารับบุคคล ดังกล่าวเข้าเรียนร่วมและจัดการศึกษาให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทั้ง ๙ ประเภท ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับครู-อาจารย์ในโรงเรียน และบุคลากร ในโรงเรียน ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาการช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพ ขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องเหล่านี้ได้โอกาสทางการศึกษาอย่างครอบคลุมทั่วถึง ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากหลายครอบครัวเผชิญปัญหาในการปรับตัวต่อการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ทั้งด้านอุปกรณ์ สถานที่ หรือแม้กระทั่งความพร้อมด้านจิตใจของนักเรียน ครูอาจารย์ และผู้ปกครองเอง จึงทำให้คุณภาพของการศึกษาลดลง ธนาคารโลก (World Bank) ประเมินว่าวิกฤตโควิด-๑๙ ทำให้มีนักเรียนจำนวนหนึ่งไม่สามารถศึกษาต่อได้ หรือได้รับคุณภาพการศึกษาลดลง และยังจะเป็นปัจจัยเพิ่มความเหลื่อมล้ำในประเทศ เนื่องจากครอบครัวรายได้น้อย นักเรียนในพื้นที่ห่างไกล และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการศึกษา อาจปรับตัวต่อการเรียนออนไลน์ได้ยากกว่า และยังเป็นการเพิ่มความเหลื่อมล้ำระหว่างประเทศรายได้สูงกับรายได้ต่ำอีกด้วย (ลม เปลี่ยนทิศ, (๒๕๖๕) ในสถานการณ์ปัจจุบัน การระบาดทั่วไปของไวรัสโคโรนา พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔ เป็นการระบาดทั่วโลกที่กำลังดำเนินไปของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ ในวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วไป ในวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ การระบาดทั่วครั้งนี้ยังก่อให้เกิดอุบัติการณ์ ประกอบด้วย ความไม่มั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ รวมไปถึงการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สิ่งที่เรากำลังเผชิญกันอยู่ในทุกวันนี้เป็นสถานการณ์ที่เรียกได้ว่าเข้าขั้นวิกฤตและเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน สิ่งเหล่านี้เป็นสัญญาณที่ทำ

ให้เราต้องตั้งรับ ปรับตัวหาวิธีที่จะรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ประสบปัญหาดังกล่าวดูเหมือนว่าทั่วโลกก็กำลังประสบชะตากรรมเดียวกันเพียงแต่อาจจะมากน้อยต่างกัน

ดังนั้น การบริหารงานในสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สำหรับผู้บริหารสถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๔: ๓) ได้กำหนดว่า “การบริหารสถานศึกษาคืองานในหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่จะต้องมีคุณลักษณะที่เพียบพร้อมด้วยเรื่องของศาสตร์และศิลป์ในการบริหารคน บริหารงาน” เพราะผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการบริหารงานและมีอำนาจในการตัดสินใจ รวมทั้งการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีคุณลักษณะที่ดี สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ , ๒๕๔๑: ๒๑) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้นำที่ดีไว้ว่า ผู้นำที่ดีควรเป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายดี มีอารมณ์ สังคม และสติปัญญาดีมีการแสดงออกอย่างเหมาะสม ประเสริฐ บุญเรือง (ประเสริฐบุญเรือง, ๒๕๕๒: ๓) ได้กล่าวว่า ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต้องขึ้นอยู่กับผู้นำของสถานศึกษา เพราะผู้บริหารคือบุคคลที่สร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงสังคม หน่วยงาน ผู้นำที่จะพัฒนาคนและพัฒนางานได้อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญมี ๓ ประการ คือ เก่งด้านการวางแผน เรียกว่า “เก่งงาน” เก่งด้านการเข้ากับคน สังคม เรียกว่า “เก่งคน” หรือเรียกว่า มีมนุษย์สัมพันธ์เป็นทักษะที่ผู้บริหารสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทำให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจทำงาน ด้วยความเต็มใจและพอใจ และเก่งคิด เรียกว่า “เก่งคิดพัฒนา” เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ โครงสร้างระบบการบริหาร นโยบาย สามารถมองเห็นภารกิจทั้งหมด ซึ่งเมื่อผู้บริหารได้ใช้ทักษะทั้งสามประการนี้มาก ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมากด้วยเช่นกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานมากยิ่งขึ้นรวมทั้งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพศักยภาพผู้เรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๒. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๓. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๓. วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครองของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑๘๔ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู และผู้ปกครองของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยใช้ตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (2970) (R.V. Krejcie และ Morgan อ้างใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, (๒๕๖๐) : ๔๙ จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ศึกษาหลักการเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยขอคำปรึกษาจากกรรมการ หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือ ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย และนำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

๕. ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยบริการ หัวหน้าบริหารวิชาการ ในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๒. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยพร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเอง

๓. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองและได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริหารและครูช่วยในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ ๔.๑ ร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของครู ตามเพศ

ตามเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๖๙	๕๖.๐๙
หญิง	๕๔	๔๕.๔
รวม	๑๒๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ ครูและผู้ปกครองนักเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑๒๓ คน เป็นชาย จำนวน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๙ หญิง ๕๔ คน ร้อยละ ๔๕.๔

ตารางที่ ๔.๒ ร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้เรียน ตามอายุ

ตามอายุ	จำนวน	ร้อยละ
แรกเกิด–๕ ปี	๒๒	๑๗.๙
๖-๑๐ ปี	๕๔	๔๓.๙
๑๑-๑๕ ปี	๑๙	๑๕.๔
๑๖-๒๐ ปี	๘	๖.๕
รวม	๑๒๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑๒๓ คน มีอายุ แรกเกิด–๕ ปี จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๙ มีอายุ ๖-๑๐ ปี จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙ มีอายุ ๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ มีอายุ ๑๖-๒๐ ปี จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ มีอายุ ๒๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓

ตารางที่ ๔.๓ ร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้เรียน ประเภทของความพิการและความบกพร่อง

ตามประเภทความพิการ	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น	๒	๑.๗
บุคคลที่มีความบกพร่องการได้ยิน	๔	๓.๓
บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	๒๒	๑๘.๒
บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ	๘	๖.๖
บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	๗	๕.๘

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษา	๑	๐.๘
บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์	๖	๕.๐
บุคคลออทิสติก	๕๖	๔๖.๓
ปกติ	๑	๐.๘
อื่นๆ	๕	๔.๑
รวม	๑๒๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ นักเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑๒๓ คน มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๗ มีบุคคลที่มีความบกพร่องการได้ยิน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓ มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพจำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖ มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘ มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษาจำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘ มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕ มีบุคคลออทิสติก จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓ มีบุคคลพิการซ้อนจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔

ตารางที่ ๔.๔ ร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับกับผู้ปกครองตามเพศ

ตามเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ครู	๘๐	๖๕.๐๔
ผู้ปกครอง	๔๑	๓๓.๓
ไม่ระบุ	๒	๑.๖๒
รวม	๑๒๓	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ ครูและผู้ปกครองนักเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑๒๓ คน ครูจำนวน ๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๔ ผู้ปกครองจำนวน ๔๑ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ ไม่ระบุ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๒

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยมีเกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีต่อสภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ด้านสติปัญญา

สภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
	ระดับความคิดเห็น			
ด้านสติปัญญา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้เรียนสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ	๓.๕๐	๐.๙๓	ปานกลาง	๑
๒. ผู้เรียนสามารถคิดแก้ปัญหาเรื่องง่ายๆได้ด้วยตนเอง	๓.๕๐	๐.๘๓	ปานกลาง	๑๕
๓. ผู้เรียนมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	๓.๕๗	๐.๘๕	มาก	๕
๔. ผู้เรียนสามารถนั่งนิ่งๆอยู่กับที่ได้เวลา ๓–๕ นาที	๓.๖๑	๐.๙๐	มาก	๖
๕. ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้	๓.๗๑	๐.๙๒	มาก	๒

จากตารางที่ ๔.๕ สภาพศักยภาพผู้เรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้เรียนสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๓ ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๒ ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และมีการหาวิธีใหม่มาปรับประยุกต์ใช้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีต่อสภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ด้านร่างกาย

สภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
	ระดับความคิดเห็น			
ด้านร่างกาย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ	๓.๘๕	๐.๙๐	มาก	๕
๒. ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกายสมวัย	๓.๘๙	๐.๘๕	มาก	๓

๓.	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทองมีการอำนวยความสะดวกแก่เด็กพิการทางด้านร่างกาย	๓.๙๙	๐.๙๑	มาก	๒
๔.	ผู้เรียนได้รับการกายภาพบำบัดจากนักกายภาพบำบัดโดยตรง	๔.๐๖	๐.๘๗	มาก	๑
๕.	สถานที่และสิ่งล้อมเหมาะสมสำหรับเด็กพิการทางด้านร่างกาย	๓.๙๘	๐.๘๙	มาก	๔

จากตารางที่ ๔.๖ สภาพศักยภาพผู้เรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้เรียนได้รับการกายภาพบำบัดจากนักกายภาพบำบัดโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทองมีการอำนวยความสะดวกแก่เด็กพิการทางด้านร่างกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๑๘ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกายสมวัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๕สถานที่และสิ่งล้อมเหมาะสมสำหรับเด็กพิการทางด้านร่างกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๙ และผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีต่อสภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ด้านอารมณ์

สภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
	ระดับความคิดเห็น			
ด้านอารมณ์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. ครูจัดการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้เรียนได้ตรงตามเหตุและผล	๓.๙๑	๐.๙๑	มาก	๕
๒. ครูสามารถแก้ปัญหาขณะผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว อารมณ์ร้อน	๔.๐๓	๐.๘๗	มาก	๑
๓. ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และมีการหาวิธีใหม่มาปรับประยุกต์ใช้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์	๓.๙๙	๐.๙๒	มาก	๔

๔.	มีการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีอารมณ์ก้าวร้าว	๔.๐๒	๐.๘๘	มาก	๓
๕.	มีการมีการใช้สื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางอารมณ์	๔.๐๒	๐.๙๐	มาก	๒

จากตารางที่ ๔.๗ สภาพศักยภาพผู้เรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูสามารถแก้ปัญหาขณะผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว อารมณ์ร้อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ มีการมีการใช้สื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางอารมณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๐ มีการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีอารมณ์ก้าวร้าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๘ ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และมีการหาวิธีใหม่มาปรับประยุกต์ใช้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๒ และครูจัดการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้เรียนได้ตรงตาม เหตุและผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๙๑ ตามลำดับ

๔.๓ การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) อธิสีลสิกขา คือ ศีล ๒) อธิจิตตสิกขา คือ จิตหรือสมาธิ ๓) อธิปัญญาสิกขา คือ ปัญญา โดยมีเกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองของมีต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ภาพรวมอธิสีลสิกขา คือ ศีล

การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
	ระดับความคิดเห็น			
อธิสีลสิกขา คือ ศีล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. มีการฝึกในด้านพฤติกรรม ให้เคยชิน และมีวินัย	๓.๘๘	๐.๘๖	มาก	๓
๒. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ป้องกันไม่ให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีและเอื้อต่อการมีพฤติกรรมที่ดีที่พึงประสงค์	๓.๘๖	๐.๘๕	มาก	๕
๓. มีการฝึกให้คุ้นกันพฤติกรรมที่ดี	๓.๙๑	๐.๘๖	มาก	๑
๔. มีวินัยในการใช้ชีวิตประจำวัน	๓.๘๙	๐.๘๘	มาก	๒
๕. มีวินัยในการช่วยเหลือตนเองให้สะอาดและมีขั้นตอน	๓.๘๗	๐.๘๘	มาก	๔

จากตารางที่ ๔.๘ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม อธิสีลสิกขา อยู่ในระดับมาก และรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การฝึกให้คุ้นกันพฤติกรรมที่ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ การมีวินัยในการใช้ชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๘ มีการฝึกในด้านพฤติกรรม ให้เคยชิน และมีวินัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ มีวินัยในการช่วยเหลือตนเองให้สะอาดและมีขั้นตอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๗ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๘ และมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ป้องกันไม่ให้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีและเอื้อต่อการมีพฤติกรรมที่ดีที่พึงประสงค์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองของมีต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ภาพรวม อธิจิตตสิกขา คือ จิตหรือสมาธิ

การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง	n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
	ระดับความคิดเห็น			
อธิจิตตสิกขา คือ จิตหรือสมาธิ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑. มีการตั้งมั่นให้เด็กเกิดการพัฒนาโดยช้าๆ แบบมีขั้นตอน	๓.๙๔	๐.๘๖	มาก	๑
๒. มีการจัดการผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว	๓.๘๘	๐.๘๖	มาก	๕
๓. เสริมสร้างผู้เรียนให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๓.๙๔	๐.๘๔	มาก	๒
๔. ส่งเสริมสมรรถภาพผู้เรียน ทางอารมณ์และจิตใจ	๓.๙๓	๐.๘๑	มาก	๔
๕. มีการแสริมแรง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ ทำตามข้อตกลงได้	๓.๙๓	๐.๘๗	มาก	๓

จากตารางที่ ๔.๙ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม อธิจิตตสิกขา อยู่ในระดับมาก และรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการตั้งมั่นให้เด็กเกิดการพัฒนาโดยช้าๆแบบมีขั้นตอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ เสริมสร้างผู้เรียนให้ผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๔ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๔ มีการแสริมแรง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ ทำตามข้อตกลงได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ ส่งเสริมสมรรถภาพผู้เรียน ทางอารมณ์และจิตใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๑ มีการจัดการผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองของมีต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ภาพรวม อธิปัญญาสิกขา คือ ปัญญา

การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง		n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
		ระดับความคิดเห็น			
	อธิปัญญาสิกขา คือ ปัญญา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑.	มีการฝึกอบรม ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการดูแลวิธีการดูแล ผู้พิการ	๓.๘๑	๐.๘๖	มาก	๕
๒.	มีการนำพุทธศาสนามาสอนร่วมด้วยกับการสอนเด็กพิการ	๓.๙๘	๐.๘๖	มาก	๑
๓.	มีการการฟัง การอ่าน การศึกษาค้นคว้า ติดตามข่าวสาร เก็บรวบรวมข้อมูล หรือเรียนรู้อยู่เสมอ	๓.๘๖	๐.๘๗	มาก	๔
๔.	มีความหยั่งรู้เหตุผล การรู้จักวินิจฉัย ไตร่ตรอง ตรวจสอบ คิดการต่างๆ สร้างสรรค์	๓.๘๘	๐.๘๒	มาก	๓
๕.	มีจิตใจเป็นอิสระ ปลอดปัญหา ไร้ทุกข์ เข้าถึงอิสรภาพโดยสมบูรณ์	๓.๙๑	๐.๘๔	มาก	๒

จากตารางที่ ๔.๑๐ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม อธิปัญญาสิกขา อยู่ในระดับมาก และรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการนำพุทธศาสนามาสอนร่วมด้วยกับการสอนเด็กพิการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ มีจิตใจเป็นอิสระ ปลอดปัญหา ไร้ทุกข์ เข้าถึงอิสรภาพโดย

สมบูรณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๔ มีความหยั่งรู้เหตุผลการรู้จักวินิจฉัย ไตร่ตรอง ตรวจสอบ คิดการต่างๆ สร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๒ มีการการฟัง การอ่าน การศึกษาค้นคว้า ติดตามข่าวสาร เก็บรวบรวมข้อมูล หรือเรียนรู้อยู่เสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ และมีการฝึกอบรม ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการดูแลวิธีการดูแล ผู้พิการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองของมีต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ภาพรวม ยุควิถีชีวิตใหม่

การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง		n = กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๓ คน			
		ระดับความคิดเห็น			
	ยุควิถีชีวิตใหม่	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
๑.	มีการเข้าถึงผู้ปกครองได้ไวในยุควิถีชีวิตใหม่	๓.๘๗	๐.๘๗	มาก	๕
๒.	มีการช่วยเหลือเอื้ออำนวยความสะดวกแก่เด็กพิการที่ขอความช่วยเหลือได้ทันที	๓.๙๘	๐.๘๗	มาก	๑
๓.	มีการปรับการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษไม่ได้	๓.๙๐	๐.๘๖	มาก	๓
๔.	มีการปรับบ้านให้เป็นห้องเรียนแก่เด็กติดเตียง ที่ไม่สามารถมาเรียนที่ศูนย์การศึกษาพิเศษได้	๓.๙๐	๐.๘๒	มาก	๔
๕.	มีการบูรณาการการเรียนการสอนให้เข้ากับยุควิถีชีวิตใหม่ตามหลักไตรสิกขา	๓.๙๑	๐.๘๗	มาก	๒

จากตารางที่ ๔.๑๑ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม ยุควิถีชีวิตใหม่ อยู่ในระดับมาก และรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการช่วยเหลือเอื้ออำนวยความสะดวกแก่เด็กพิการที่ขอความช่วยเหลือได้ทันที ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ มีการบูรณาการการเรียนการสอนให้เข้ากับยุควิถีชีวิตใหม่ ตามหลักไตรสิกขาค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ มีการปรับการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษไม่ได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๖ มีการปรับบ้านให้เป็นห้องเรียนแก่เด็กติดเตียง ที่ไม่สามารถมาเรียนที่ศูนย์การศึกษาพิเศษได้ ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ ๓.๙๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๒ และมีการเข้าถึงผู้ปกครองได้ไวในยุควิถีชีวิตใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๗ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๗ ตามลำดับ

๔.๔ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ทั้ง ๓ ประการ ได้แก่ ด้านอธิสีลสิกขา คือ ศีล ด้านอธิจิตตสิกขา คือ จิตหรือสมาธิ และด้านอธิปัญญาสิกขา คือ ปัญญา มีดังนี้

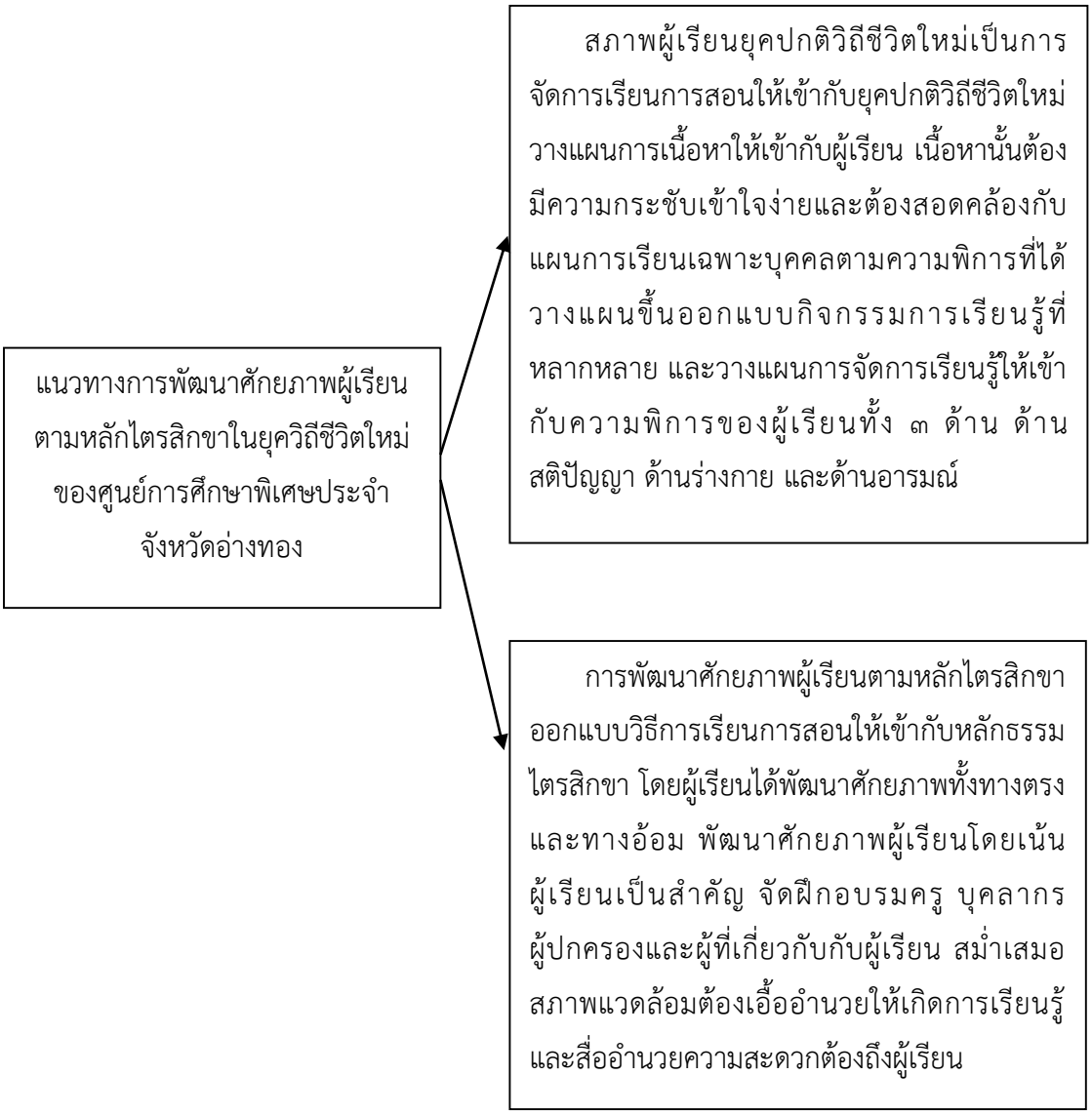
๑. ด้านอธิสีลสิกขา ผู้บริหาร ครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองนักเรียนได้รับอบรมส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ที่มีอยู่ให้เพิ่มขึ้นเพื่อการพัฒนาทั้งกาย วาจา ใจ ประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกระเบียบวินัย และข้อบังคับอย่างเคร่งครัดด้านพฤติกรรมไม่ดีในยุควิถีชีวิตใหม่และเอื้อต่อการมีพฤติกรรมที่ดีที่พึงประสงค์มีวินัยในการดำเนินชีวิตประจำวันและช่วยเหลือตนเองให้สะอาดไม่ทำให้ตนเองผู้อื่นเดือดร้อน

๒. ด้านอธิจิตตสิกขา ผู้บริหาร ครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองนักเรียนควรได้รับอบรม ในเรื่องของสมาธิเพื่อพัฒนาจิตให้มั่นคงให้เด็กที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยช้าๆ ตามขั้นตอนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการผู้เรียนเมื่อผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวได้รักการฝึกพัฒนาจิตให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

๓. ด้านอธิปัญญาสิกขา ผู้บริหาร ครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองนักเรียนควรได้รับอบรม ดูแลวิธีการดูแลเด็กพิเศษนั้น ควรนำเอาหลักธรรมทางพุทธศาสนามาใช้ในการฝึกอบรมพัฒนา โดยเฉพาะเรื่องของการพัฒนาปัญญา ที่เกิดจาก ฟัง การอ่าน การศึกษาค้นคว้า ติดตามข่าวสาร เก็บรวบรวมข้อมูล หรือเรียนรู้อยู่เสมอมาวินิจฉัย ไตร่ตรอง ตรวจสอบ คิดการต่างๆ สร้างสรรค์ เพื่อเกิดระเบียบวินัยทั้งทางกาย วาจา ใจและประพฤติที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เอาเปรียบหรือคดโกงผู้อื่นหรือส่วนรวม ให้ยึดถือหลักเหตุผล

๕. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิสามารถสรุปผล เป็นองค์ความรู้ได้ ดังภาพที่ ๔.๑

ภาพที่ ๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๖. อภิปรายผลการวิจัย

๑. ผลการศึกษาสภาพการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทองพบว่า ครู และผู้ปกครองของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ประจำจังหวัดอ่างทองมีความคิดเห็น ต่อสภาพศักยภาพผู้เรียน ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง การประเมินศักยภาพผู้เรียนที่เกิดขึ้นและนำปัญหาที่พบมาปรับปรุงในครั้งต่อไป มีการส่งเสริมให้คุณครูสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีการวัดระดับความสามารถของนักเรียน ณ ปัจจุบันเพื่อดูความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ที่เคยตั้งไว้ มีการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนอยู่เสมอ มีการติดต่อและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง สอบถามถึงสภาพแวดล้อมที่บ้านของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร มีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และสอนอย่างมีแผนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อบริการให้ผู้เข้ามาศึกษาเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมและเนื้อหาที่เหมาะสมในการสอนออนไลน์ สอดคล้องกับงานวิจัย พัชราภรณ์ ดวงชื่น ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 2” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีแนวทางการบริหาร เช่น การเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์ มีอุปกรณ์เทคโนโลยี การออกแบบหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ครูประสบความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้ทุกประการ (พัชราภรณ์ ดวงชื่น, ๒๕๖๓: ๑๗๓)

๒. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ผลการศึกษาการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขา ในยุควิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะว่าการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตามหลักไตรสิกขาในยุควิถีชีวิตใหม่ ในด้านสติปัญญา ด้านร่างกายและด้านอารมณ์ ด้านอธิสีลสิกขา คือ ศีล ด้านบุคลากร อธิจิตตสิกขา คือ จิตหรือสมาธิ อธิปัญญาสิกขา คือ ปัญญาและด้านยุควิถีชีวิตใหม่ เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพัชร์ บุญเกตุได้วิจัยเรื่อง “การบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย” ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย ประกอบไปด้วย ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการประเมินผลในการศึกษาแบบฐานวิถีชีวิตใหม่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรใหม่ตามลำดับความสำคัญใหม่ ด้านการพัฒนาครู และด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน และแนวทางการบริหารการ

จัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย สรุปได้ดังนี้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต้องมีระบบโครงสร้างหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนและบริบทของโรงเรียน โดยมีการนำผลที่ได้จากการประเมินไปสู่การต่อยอดความรู้ของผู้เรียน มีการจัดการเรียนการสอนผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรตามลำดับสิ่งที่สำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุดเพื่อให้ได้เป้าหมายสูงสุด มีการพัฒนาทักษะใหม่และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาครูอย่างยั่งยืน และเปิดโอกาสให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเสนอความคิดเห็น โดยทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านอารมณ์ (ณัฐพัชร์ บุญเกต, ๒๕๖๕: บทคัดย่อ)

๒. เสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านอารมณ์ มีแนวทางดังนี้

๑. ด้านอธิสีลสิกขา ผู้บริหารครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองควรได้รับอบรมส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ที่เพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนากาย วาจา ใจ การประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกระเบียบวินัยในการดำเนินชีวิตประจำวันและช่วยเหลือตนเองให้สะอาดไม่ทำให้ตนเองผู้อื่นเดือดร้อน

๒. ด้านอธิจิตตสิกขา ผู้บริหาร ครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองได้รับอบรมเรื่องสมาธิเพื่อพัฒนาจิตให้เด็กที่มีการพัฒนาโดยช้าๆ แบบมีขั้นตอน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวได้ฝึกพัฒนาจิตใจให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและส่งเสริมสมรรถภาพผู้เรียนทางด้านอารมณ์เด็กพิเศษจำยาก ต้องซ้ำย้ำทวน ครูเองต้องมีสมาธิ มีสติ ในการแก้ปัญหาให้ทันท่วงทีในยุควิถีชีวิตใหม่

๓. ด้านอธิปัญญาสิกขา ผู้บริหาร ครูและผู้เรียนตลอดถึงผู้ปกครองควรได้รับอบรม วิธีการดูแลเด็กพิเศษ และนำเอาหลักธรรมทางพุทธศาสนามาใช้ในการฝึกอบรมพัฒนา โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาปัญญาที่เกิดจากฟัง การอ่าน การศึกษาค้นคว้า ติดตามข่าวสารเก็บรวบรวมข้อมูล หรือเรียนรู้อยู่เสมอมาพิจารณาไตร่ตรอง ตรวจสอบสร้างสรรค์ ในยุควิถีชีวิตใหม่

๗. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ๑. สภาพผู้เรียนยุคปกติวิถีใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสติปัญญา ผู้เรียนมีการสนทนาโต้ตอบเรื่องการเรียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ด้านร่างกาย ผู้เรียนเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระและเหมาะสมสำหรับเด็กพิการและด้านอารมณ์ ครูมีการใช้เทคนิคการสอนด้วยวิธีใหม่ๆอย่างหลากหลาย ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แสดงออก ๒. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ ตามหลักไตรสิกขา มีวิธีการพัฒนาดังนี้ ๑) ด้านสติปัญญา ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการฝึกพัฒนาการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพอย่างมีสติให้อยู่ในระเบียบวินัย ๒) ด้านร่างกาย ครูมีการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการของสมาธิพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กระบวนทางนวัตกรรมยุควิถีชีวิตใหม่เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนที่ก้าวร้าวด้วยการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนปฏิบัติ ทำตามข้อตกลง และพัฒนาจิตให้เกิดสมาธิ และ ๓) ด้านอารมณ์ ครูมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้อารมณ์ตามกระบวนการพัฒนาปัญญาทั้งร่างกายและอารมณ์ให้เข้ากับ ยุควิถีชีวิตใหม่ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนในยุควิถีชีวิตใหม่ ๓. แนวทางการการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในยุควิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทองตามหลักไตรสิกขา มีแนวทางดังนี้ ๑) ด้านสติปัญญา ครูควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้วิธีการพัฒนาความรู้เรื่อง ศีล ๒) ด้านร่างกาย สมาธิ การพัฒนาคนเริ่มต้นจากกระบวนการของศีลพัฒนาเข้าสู่การยกระดับของจิตใจ ๓) ด้านอารมณ์ ครูควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้อารมณ์โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาพัฒนากระบวนการพัฒนาปัญญา ๓ คือ ปัญญาเกิดจากการฟังหรือการศึกษาเล่าเรียน ปัญญาเกิดจากการคิดไตร่ตรอง ปัญญาเกิดจากการกระทำหรือปฏิบัติทางด้านอารมณ์เรียนรู้ยุควิถีชีวิตใหม่

๘. ข้อเสนอแนะ

๑. ด้านสติปัญญา ควรจัดระบบโครงสร้างหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนและบริบทของโรงเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนและควรนำหลักไตรสิกขา คือ อธิสีลสิกขา อธิจิตตสิกขา อธิปัญญาสิกขา มาบูรณาการในเนื้อหาที่สอนให้มีความเหมาะสมกับวัย ในทุกเรื่องอย่างใกล้ชิด และครูควรปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ตลอดถึงการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นต่อการเรียน

๒. ด้านร่างกาย ควรมีการพัฒนาความรู้ อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ควรจัด PLC ทุกวันตอนเย็นหรือทุกสัปดาห์เพื่อปรึกษาหรือแก้ไขปัญหา และรับฟังเสียงสะท้อนจาก ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ควร

เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ทุกความเห็นอาจเป็นการเขียนใส่กระดาษ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผลออกมา

๓. ด้านอารมณ์ การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในวิถีความปกติใหม่ ดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง มีขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้หลักไตรสิกขา คือ อธิสีลสิกขา อธิจิตตสิกขา อธิปัญญาสิกขา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ย้อนกลับมาวางแผนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลให้พัฒนาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขา ในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ด้านสติปัญญา อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารและครูศูนย์การศึกษาพิเศษควรนำผลด้านสติปัญญาเกี่ยวกับการสนทนาโต้ตอบ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๒. ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาในยุคปกติวิถีชีวิตใหม่ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารและครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ด้านอารมณ์ บูรณาการกับหลักไตรสิกขา คือ อธิสีลสิกขา อธิจิตตสิกขา อธิปัญญาสิกขา เพื่อฝึกพัฒนาและปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาทางด้านกายภาพบำบัดของผู้เรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวของผู้เรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

๒. ควรทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ทางความคิดด้วยตนเองของผู้เรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

๓. ควรทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ของเด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดโดยใช้กระบวนการทางนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์

๙. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาค บังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

ณัฐพัชร์ บุญเกต. (๒๕๖๕). การบริหารการจัดการเรียนรู้ในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต ๒. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, (๒๕๕๔). การบริหารสถานศึกษาโดยใช้หลักไตรสิกขาของโรงเรียนวัดพระพุทธบาท เขากระโดง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ประเสริฐ บุญเรือง. (๒๕๕๒). คุณลักษณะผู้บริหารยุคใหม่. **เอกสารการฝึกอบรมสถาบันพัฒนาข้าราชการครูและบุคคลากรทางการศึกษาวัดไร่ขิง**. (อัดสำเนา).

ระวี ภาวิไล, “หัวใจของศาสนาพุทธ”. **บทความเสนอในการประชุมทางวิชาการ เรื่องหัวใจของพุทธศาสนา.** ธรรมสถาน: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

ลมเปลี่ยนทิศ. (๒๕๖๕)**. การศึกษาสำหรับคนพิการ**. ออนไลน์. แหล่งที่มา: https://www.gotoknow.org/posts/164054.

วศิน อินทสระ. (๒๕๔๔). **สาระสำคัญแห่งวิสุทธิมรรค**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณาคาร.

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๔๑). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ.